

Feria Quarta Quatuor Temporum Pentecostes.

Semiduplex 1. classis.

Ad Matutinum.

D Omine, lábi-a me-a apé-ri-es. *℟.* Et os me-um annunti-ábit laudem tu-am.

Invitatorium.

Sap. 1, 7; Ps. 94, 6; Psalmus 94; H268 & H447

V
A L-le-lú-ia, Spí-ri-tus Dómi-ni replé-vit or-bem ter-rá-rum, * Ve-ní-te, ado-rémus, al-le-lú-ia. *℟.*
Al-le-lú-ia. *℟.* Vení-te, exsultémus Dómino, iubi-lémus De-o, sa-lu-tá-ri nostro: præ-occupémus fá-ci-em e-ius in
confessi-ó-ne, et in psalmis iubi-lémus e-i. *℟.* Al-le-lú-ia. *℟.* Quóni-am De-us magnus Dóminus, et Rex
magnus super omnes de-os: quóni-am non repéllet Dóminus plebem su-am: qui-a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ,
et alti-tú-di-nes mónti-um ip-se cónspi-cit. * Ve-ní-te. *℟.* Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-
dam funda-vé-runt manus e-ius: VENÍ-TE, ADORÉMUS, ET PROCI-DÁMUS ANTE DE-UM: plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos,

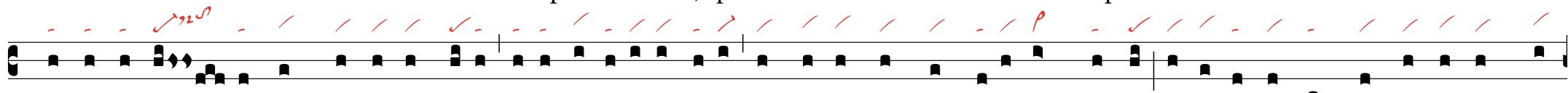
qui-a ipse est Dóminus, De-us noster; nos autem pópu-lus e-ius, et o-ves pás-cu-æ e- ius. *A.* Al-le-lú- ia. *℣.*

Hódi-e, si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis, no-lí-te obdu-rá-re corda vestra, si-cut in exa-cerba-ti-óne secúndum di-em tenta-

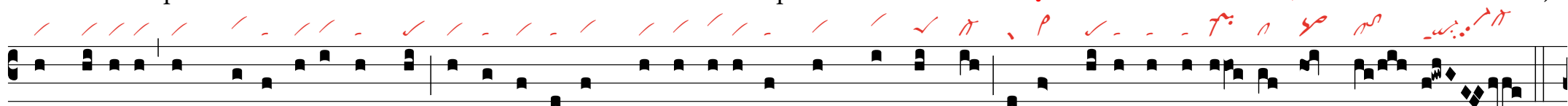
ti-ónis in de-sérto: ubi tenta-vé-runt me patres vestri, proba-vé-runt et vi-dé-runt ó- pe-ra me- a. * Ve-ní-te. *℣.*

Quadra-gínta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-ic, et di-xi: Semper hi errant corde; ipsi ve-ro non cogno-vé-runt vi-

as me-as: quibus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si intro-íbunt in ré-qui- em me- am. *A.* Al-le-lú- ia. *℣.* Gló-ri-a Patri,

et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sá-cu-la sæcu- ló-rum. A- men. *

Ve-ní-te. *A.* Al-le-lú- ia, Spí-ri-tus Dómi-ni replé-vit or-bem ter-rá-rum, * Ve-ní-te, ado-rémus, al-le- lú- ia.

Hymnus.

VIII

I

Am Christus astra ascénde-rat, * Re-vér-sus unde véne-rat, Patris fru-éndum múnere, Sanctum da-túrus Spí-ri-tum.

So-lémnis úrge-bat di-es, Quo mýsti-co septémpli-ci Orbis vo-lú-tus sépti-es, Signat be-á-ta témpo-ra.

Cum lu-cis ho-ra térti-a Repén-te mundus íntonat, Apósto-lis o-rántibus De-um ve-ní-re núnti-at. De Pa-tris ergo lúmi-ne

De-có-rus ignis almus est, Qui fi-da Chris-ti pécto-ra Ca-ló-re Verbi cómple-at. Implé-ta gaudent vísce-ra, Afflá-ta Sancto

Spí-ri-tu, Vo-césque di-vér-sas sonant, Fantur De-i mag-ná-li-a. No-tísque cunctis Géntibus, Græ-cis, La-tí-nis, Bárba-ris,

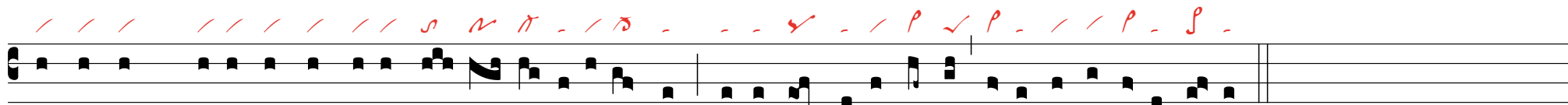
Simúlque demi-rántibus, Linguis loquúntur ómni-um. Iudæ-a tunc incrédula, Ve-sána torvo spí-ri-tu, Madé-re musto

sóbri-os Christi fi-dé-les íncrepat. Sed é-di-tis mi-rácu-lis Occúrrit, et do-cet Petrus, Falsum pro-fá-ri pérfidus, Io-é-le teste

cómprobans. De-o Pa-tri sit gló-ri-a, Et Fí-li-o, qui a mórtu-is Surré-xit, ac Pa-rácli-to, In sæ-cu-ló-rum sácu-la. A-men.

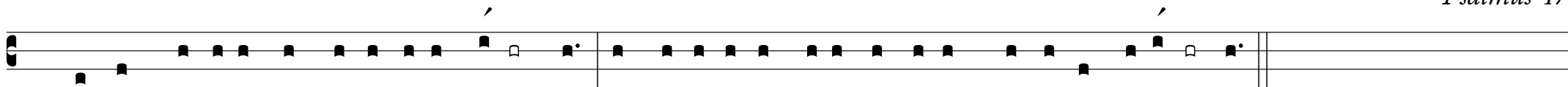
VIII c

F

Actus est * repēte de cœlo so-nus adveni-én-tis spí-ri-tus veheméntis, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudá-bi-lis ni- - mis * in ci-vi-tá-te De-i nostri, in monte *sancto* e- - ius.

Fundátur exsultatióne univérſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas *Regis* magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres *naves* Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio *templi* tui.

Secúndum nomen tuum Deus, † sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiæ Iudæ, * propter iudícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sǽculi: * ipse reget nos in sǽcula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. *A.*

Psalmus 2.

Ps. 67, 29.30; H268

VIII c

C

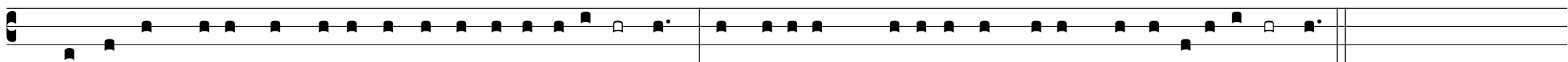

Onfirma hoc De- us, * quod ope-rá-tus est in no-bis: a templo sancto tu-o, quod est in Ie-rú-sa-lem,

alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 67.

Exsúrgat De-us, et dissi-péntur in-imí-ci e- - ius, * et fúgi-ant qui odé-runt e-um, a fá-ci-e e- - ius.

Sicut déficit fumus, deficiant: † sicut fluit cera a fácie ignis, * sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius: † iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: * Dóminus *nomen illi*.

Exsultáte in conspéctu eius: † turbabúntur a fácie eius, * patris orphanórum, et iúdicis *viduárum*.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim coeli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ: et infirmáta est, * tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi eius in pallóre auri.

Dum discérnit coeléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * etenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, † cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini, Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sángine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos Deus, † ingressus Dei mei: * Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes coniúcti psalléntibus, * in médio iuvenulárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Béniamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Iuda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Ierúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, † congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt: † vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiópia præveniet manus eius Deo.

Regna terræ, cantáte **Deo**: * psállite **Dómino**.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum **cœli**, * ad *Oriéntem*.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, † date glóriam Deo super **Israël**, * magnificéntia eius, et virtus eius in **núbibus**.

Mirábilis Deus in sanctis suis, † Deus **Israël** ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi **suæ**, * benedíctus **Deus**.

Glória Patri et **Fílio**, * et *Spirítui Sancto*.

Sicut erat in princípio, et nunc et **semper**, * et in *sæcula sæculórum*. Amen.

C Onfirma hoc De- us, * quod ope-rá-tus est in no-bis: a templo sancto tu-o, quod est in Ie-rú-sa-lem,

alle-lú-ia, alle-lú-ia.

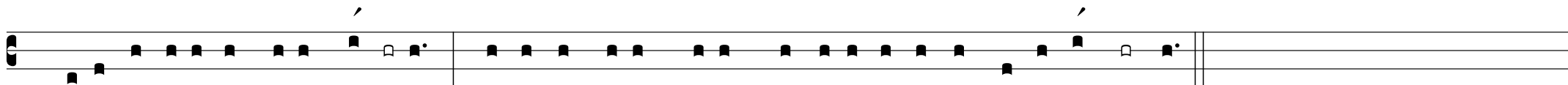
VIII c

E

-mítte Spí-ri-tum tu- um, * et cre-a-búntur: et reno-vá-bis fá-ci-em terræ, alle-ú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 103.

Béne-dic ánima me-a Dómino: * Dómi-ne De-us me-us magni-fi-cá-tus es *ve-hemén-* - ter.

Confessió-nem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut *vestiménto*:

Exténdens cœlum sicut *pellem*: * qui tegis aquis *superióra* eius.

Qui ponis nubem ascénsus *tuus*: * qui ámbulas super *pennas ventórum*.

Qui facis ánge-los tuos, *spíritus*: * et minístros tuos, *ignem uréntem*.

Qui fundásti terram super stabilitátem *suam*: * non inclinábitur in *sæculum sæculi*.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus *eius*: * super montes *stabunt aquæ*.

Ab increpatió-ne tua *fúgient*: * a voce tonítrui tui *formidábunt*.

Ascéndunt montes: et descéndunt *campi* * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre *terram*.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt *aquæ*.

Potábunt omnes béstiæ *agri*: * expectábunt ónagri in *siti sua*.

Super ea vólucres cœli *habitábunt*: * de médio petrárum *dabunt voces*.

Rigans montes de *superióribus suis*: * de fructu óperum tuórum *satiábitur terra*:

Prodúcens fœnum *iuméntis*, * et herbam *servitúti hóminum*:

Ut edúcas panem de **terra**: * et vinum lætíficet cor **hóminis**:

Ut exhílalet fáciem in **óleo**: * et panis cor *hóminis* **confir**met.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium *herináciis*.

Fecit lunam in **témpora**: * sol cognóvit *occásus* **suum**.

Posuísti ténebras, et facta **est** nox: * in ipsa pertransíbunt omnes *béstiae* **silvæ**.

Cátuli leónum rugiéntes, ut **rápiant**, * et quærant a Deo *escam* **sibi**.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus **suum**: * et ad operatióem suam *usque ad* **vésperum**.

Quam magnificáta sunt ópera tua **Dómine**! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra *possessióne* **tua**.

Hoc mare magnum, et spatiósum **mánibus**: * illic reptília, quorum *non est* **númerus**.

Animália pusílla cum **magnis**: * illic naves *pertransíbunt*.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum **ei**: * ómnia a te expéctant ut des illis *escam in* **témpore**.

Dante te illis, **cólligent**: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur *bonitáte*.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: † áuferes spíritum eórum, et deficiént, * et in púlverem suum *reverténtur*.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis *fáciem* **terræ**.

Sit glória Dómini in **sæculum**: * lætábitur Dóminus in opéribus **suis**:

Qui réspicit terram, et facit eam **trémere**: * qui tangit montes, et **fúmigant**.

Cantábo Dómino in vita **mea**: * psallam Deo meo *quámdiu* **sum**.

Iucúndum sit ei elóquium **meum**: * ego vero delectábor in **Dómino**.

Deficiánt peccatóres a terra, et iníqui ita ut **non** sint: * benedic ánima *mea* **Dómino**.

Glória Patri et **F**ílio, * et Spirítui **S**ancto.
Sicut erat in princípío, et nunc et **s**emper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

C

Onfirma hoc De- us, * quod ope-rá-tus est in no-bis: a templo sancto tu-o, quod est in Ie-rú-sa-lem,

alle-lú-ia, alle-lú-ia.

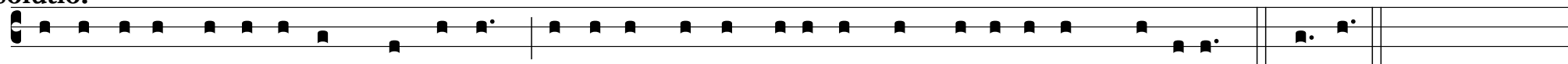
℥. Replé-ti sunt omnes Spí-ri-tu Sancto, alle-lú-ia. ℞. Et cœpé-runt loqui, alle-lú-ia.

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℥. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

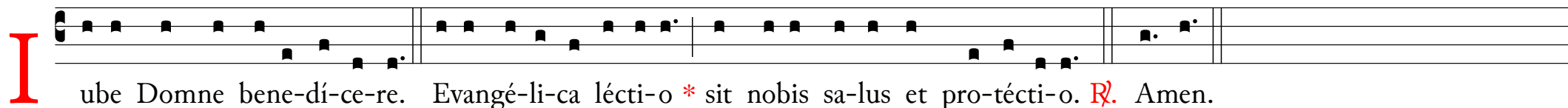
Absolutio.

A

Víncu-lis pecca-tó-rum nostró-rum * absólvat nos omnípo-tens et mi-sé-ri-cors Dóminus. ℞. Amen.

Benedictio.

Lectio I.

Io. 6, 44-52

Léctio sancti Evagélii secúndum Ioánnem.

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Tract. 26 in Ioann., post init.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Noli cogitare te invitum trahi: tráhitur ánimus et amóre. Nec timére debémus, ne ab homínibus, qui verba perpéndunt, et a rebus máxime divínis intellegéndis longe remóti sunt, in hoc Scripturárum sanctárum evangélico verbo fórsitan reprehendámur, et dicátur nobis: Quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parum est voluntáte: étiam voluptáte tráheris. Quid est, trahi voluptáte? Delectáre in Dómino: et dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam volúptas cordis, cui panis dulcis est ille cæléstis. Porro si poétæ dicere lícuit: Trahit sua quemque volúptas: non necéssitas, sed volúptas; non obligátio, sed delectátio: quanto fórtius nos dicere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur iustítia, delectátur sempitérna vita, quod totum Christus est? An vero habent córporis sensus voluptátes suas, et ánimus deséritur a voluptátibus suis? Si ánimus non habet voluptátes suas, unde dicitur: Fílii autem hóminum sub tégmine alárum tuárum sperábunt: inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, et torrénite voluptátis tuæ potábis eos. Quóniam apud te est fons vitæ: et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Ÿ. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R̃. Deo grátias.

Responsorium 1.

R Dan. 1, 17 *V* Greg. Magn. XL hom. in Evang. lib. 2, hom. 2; H269

VIII

D

Is-ci-plí-nam et sa-pi-énti-am do-cé-bat e-os Dó-mi-nus, alle-lú-ia; firmá-vit in il-lis

grá-ti-am Spí-ri-tus su-i, * Et intel-léctu a-dim-plé-vit corda e-ó-rum, alle-lú-ia, al-le-lú-ia. *V*.

Spí-ri-tus Dó-mi-ni replé-vit orbem terrá-rum, et hoc quod cónti-nent ómni-a sci-énti-a. * Et intel-léctu.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Di-vinum auxí-li-um * máne-at semper nobíscum. **R̃.** Amen.

Lectio II.

Da amántem, et sentit quod dico: da desiderántem, da esuriéntem, da in ista solitúdine peregrinántem, atque sitiéntem, et fontem ætérnæ pátriæ suspirántem: da talem, et scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit, quid loquor. Tales erant isti, qui ínvicem murmurábant. Pater, inquit, quem tráxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem tráxerit, cum ipse Christus trahat? Quare vóluit dícere, Pater quem tráxerit? Si trahéndi sumus, ab illo trahámur, cui dicit quædam, quæ díligit: Post odórem unguentórum tuórum currémus. Sed quid intéllegi vóluit, advertámus fratres, et, quantum póssumus, capiámus. Trahit Pater ad Fílium eos, qui proptérea credunt in Fílium, quia eum cógitant Patrem habére Deum. Deus enim Pater æquálem sibi génuit Fílium; et qui cógitat, atque in fide sua sentit et rúminat, æquálem esse Patri eum, in quem credit, ipsum trahit Pater ad Fílium.

Ps̃. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

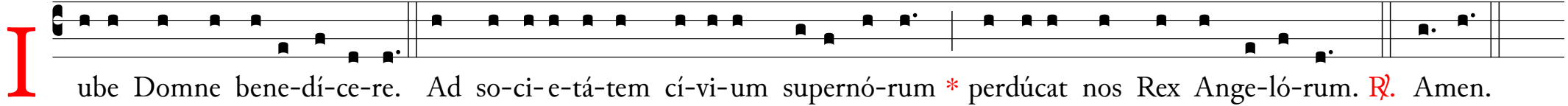
Responsorium 2.

R Mc. 16, 15.16 *V* *ibid.* 16, 17.18; *H264*

VI
I

- te in or- bem u-ni- vér-sum, prædi- cá-te, di-cén- tes: Al-le- lú- ia ! * Qui cre-dí-de-rit et bap-ti-zá-tus fú-
e-rit sal- vus e- rit, al-le- lú- ia alle- lú-ia al-le- lú- ia. V. In nó-mi-ne Pa- tris et Fí-li- i et
Spí- ri-tus San-cti. * Qui cre-dí-de-rit. V. Gló- ri- a Pa- tri, et Fí-li- o, et Spi-rí- tu- i San-cto. * Qui cre-dí-de-rit.

Benedictio.

Lectio III.

Aríus crédidit creatúram, non eum traxit Pater; quia non consíderat Patrem, qui Fílium non credit æquálem. Quid dicis, o Ari? quid dicis, hærélice? quid loquéris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater; non enim intellexísti Patrem, cuius Fílium negas. Aliud cógitas, non est ipse Fílius: nec a Patre tráheris, nec ad Fílium tráheris. Aliud est enim Fílius, áliud quod tu dicis. Photínus dicit: Homo solum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater? Illum qui dicit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Ramum víridem osténdis ovi, et trahis illam. Nuces púero demonstrántur, et tráhitur: et quod currit, tráhitur, amándo tráhitur, sine læsióne córporis tráhitur, cordis vínculo tráhitur. Si ergo ista, quæ inter delícias et voluptátes terrénas revelántur amántibus, trahunt, quóniam verum est, Trahit sua quemque volúptas; non trahit revelátus Christus a Patre? Quid enim fórtius desíderat ánima, quam veritátem?

̖. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R̃. Deo grátias.

Hymnus Ambrosianus

III

T

E De-um laudá-mus: * te Dóminum confi-té-mur. Te æ-térnum Patrem omnis terra vene-rá-tur. Ti-bi omnes

Ange-li, ti-bi Cæ-li et uni-vérsæ po-testá-tes: Ti-bi Ché-rubim et Sé-raphim incessá-bi-li vo-ce proclá-mant: Sanctus:

Sanctus: Sanctus Dóminus De-us Sá-ba-oth. Pleni sunt cæ-li et terra ma-iestá-tis gló-ri-æ tu-æ. Te glo-ri-ósus Aposto-ló-rum

cho-rus: Te Prophe-tá-rum laudá-bi-lis núme-rus: Te Mártyr-um candi-dá-tus laudat ex-érci-tus. Te per orbem terrá-rum

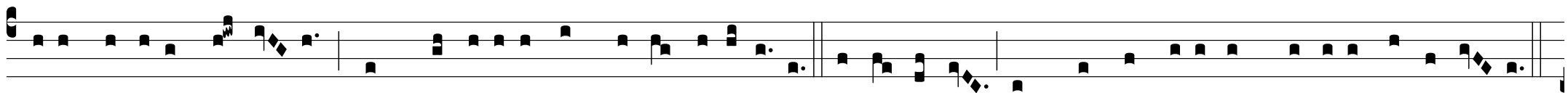
sancta confi-té-tur Ecclé-si-a: Pa-trem imménsæ ma-iestá-tis: Vene-rándum tu-um ve-rum, et ú-ni-cum Fí-li-um:

Sanctum quoque Pa-rácli-tum Spí-ri-tum. Tu Rex gló-ri-æ, Christe. Tu Patris sempi-térnus es Fí-li-us. Tu ad li-be-rándum

susceptúrus hó-mi-nem, non ho-ru-ísti Vírgi-nis ú-te-rum. Tu de-vícto mortis acú-le-o, ape-ru-ísti credéntibus regna

Genua nunc flectantur omni

cæ-ló-rum. Tu ad dèxte-ram De-i se-des, in gló-ri-a Patris. Iudex créde-ris es-se ventú-rus. TE ERGO QUÆSUMUS,

TU-IS FÁMULIS SÚBVE- NI, QUOS PRE-TI-ÓSO SÁNGUI-NE REDEMÍSTI. Æ-térna fac cum Sanctis tu-is in gló-ri-a nume-rá- ri.

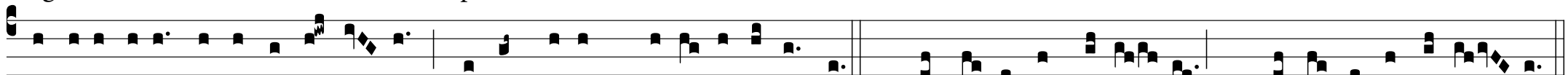
Salvum fac pópu-lum tu-um Dómi-ne, et béne-dic he-re-di-tá-ti tu- æ. Et re-ge e-os, et extól-le illos usque in

æ-tér-num. Per síngu-los di- es, be-ne-dí-cimus te. Et laudámus nomen tu-um in sǣ-cu- lum, et in sǣcu-lum sǣcu-li.

Digná-re Dómi-ne di-e i-sto si-ne peccá-to nos custodí-re. Mi-se-ré-re nostri Dó-mi- ne, mi-se-ré-re nostri. Fi-at mi-se-ri-

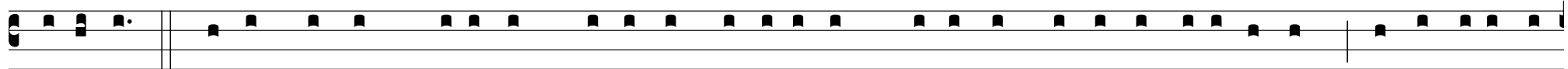
córdi-a tu-a Dómi-ne su-per nos, quemádmódum spe-rá-vimus in te. In te Dómi-ne spe-rá- vi: non confúndar in æ-tér- num.

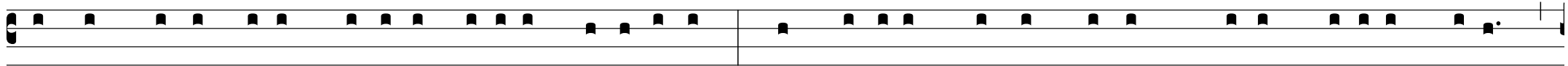
℣. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. ℞. Et clamor me-us ad te véni-at.

Oratio.

O

-ré-mus. Ment-es nostras, quæsumus, Dó-mi-ne, Pa-rácli-tus, qui a te pro-cé-dit, illúmi-net: * et indúcat in

omnem, sic-ut tu-us promí-sit Fí-li-us, ve-ri-tá-tem. Per Dó-minum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um:

qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te e-iúsdem Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. ℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratió-nem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

VII

B

Ene-di-cá-mus Dó-mi-no. ℞. De-o grá-ti-as.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℞. Amen.

Ad Laudes.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. *R.* Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǎcu-la sǎcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Ac. 2, 1; H270

III a² **D** UM comple-réntur * di-es Pente-cóstes, e-rant omnes pá-ri-ter di-céntes, al-le-lú-ia.

Psalmus 92.

Dóminus regná-vit, decó-rem indú-tus est: * indú-tus est Dóminus forti-túdi-nem, et præ-cínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sǎculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci-bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

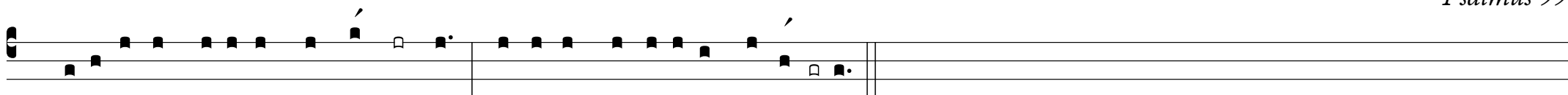
Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípí-o, et nunc et semper, * et in sǎcula sǎculórum. Amen. *A.*

VIII G
S Pí-ri- tus Dómi-ni * replé-vit orbem terrá-rum, al- le-lú-ia.

Psalmus 99.

Iubi-lá-te De-o omnis **ter-** - ra: * serví-te Dómino *in læ-tí-ti-a*.

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est **Deus**: * ipse fecit nos, *et non ipsi* nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: *confitémini illi*.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatióem et generatióem *véritas* eius.

Glória Patri et **Fílio**, * et *Spirítui Sancto*.

Sicut erat in princípio, et nunc et **semper**, * et in *sæcula sæculórum*. Amen. *A.*

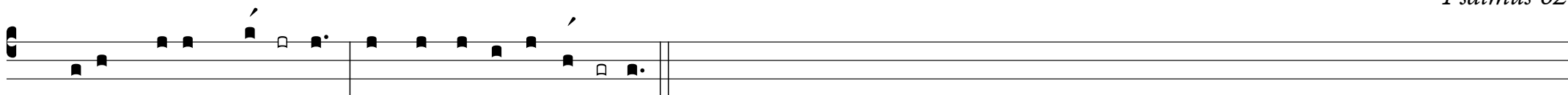
VIII G

R

Eplé- ti sunt omnes * Spí-ri-tu Sancto, et coépé-runt loqui, alle-lú-ia.

Psalmus 62.

De-us De-us me- - us * ad te de lu-ce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta et ínvia et inaquósa: † sic in sancto apparui tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhæsit ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǣcula sǣculórum. Amen. A.

I a²
F Ōntes, * et ómni-a quæ mo-véntur in aquis, hymnum dí-ci-te De-o, al-le-lú-ia.

Canticum trium puerorum, Dan. 3, 57-88 et 56

Bene-dí-ci-te ómni-a ópe-ra **Dómi-ni Dómino**: * laudá-te et super-exaltá-te e-um in sǣcu-la.

Benedícite Angeli **Dómini Dómino**: * benedícite *cæli* **Dómino**.

Benedícite aquæ omnes quæ super **cælos** sunt **Dómino**: * benedícite omnes virtútes **Dómini Dómino**.

Benedícite sol et **luna** **Dómino**: * benedícite stellæ *cæli* **Dómino**.

Benedícite omnis imber et ros **Dómino**: * benedícite omnes spíritus *Dei* **Dómino**.

Benedícite ignis et **æstus** **Dómino**: * benedícite frigus et *æstus* **Dómino**.

Benedícite rores et pruína **Dómino**: * benedícite gelu et *frigus* **Dómino**.

Benedícite glácies et **nives** **Dómino**: * benedícite noctes et *dies* **Dómino**.

Benedícite lux et **ténebræ** **Dómino**: * benedícite fúlgura et *nubes* **Dómino**.

Benedícat **terra** **Dóminum**: * laudet et superexáltet eum in sǣcula.

Benedícite montes et **colles** **Dómino**: * benedícite univérſa germinántia in *terra* **Dómino**.

Benedícite **fontes** **Dómino**: * benedícite mária et flúmina **Dómino**.

Benedícite cete et ómnia quæ movéntur in aquis **Dómino**: * benedícite omnes vólucres *cæli* **Dómino**.

Benedícite omnes béstiæ et **pécora** **Dómino**: * benedícite filii hóminum **Dómino**.

Benedícat **Israel** **Dóminum**: * laudet et superexáltet eum in sǣcula.

Benedícite sacerdótes **Dómini Dómino**: * benedícite servi *Dómini Dómino*.

Benedícite spíritus et ánimæ iustórum **Dómino**: * benedícite sancti et húmiles *corde Dómino*.

Benedícite Ananía, Azaría, **Mísaël Dómino**: * laudáte et superexaltáte *eum in sæcula*.

Benedicámus Patrem et Fílium cum **Sancto Spíritu**: * laudémus et superexaltémus *eum in sæcula*.

Benedíctus es Dómine in firmaménto **cæli**: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus *in sæcula*.

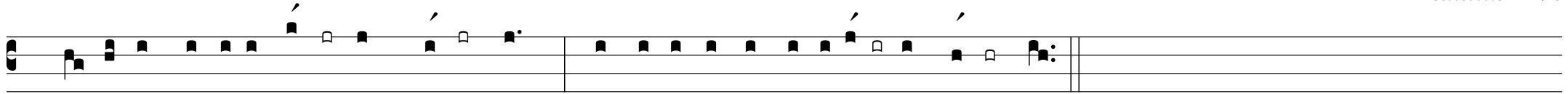
Hic non dicitur Gloria Patri, neque Amen.

F
Ontes, * et ómni-a quæ mo-véntur in aquis, hymnum dí-ci-te De-o, al-le-lú-ia.

L

Psalmus 148.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino **cánti-cum no- - vum: *** laus e-ius in ecclé-si-a **sanctó- - rum.**

Lætétur Israel in eo qui **fecit eum: *** et filii Sion exsúltent in **rege suo.**

Laudent nomen eius in **choro: *** in týmpano et psaltério **psallant ei.**

Quia beneplácitum est Dómino in **pópulo suo: *** et exaltábit mansuétos **in salútem.**

Exsultábunt **sancti in glória: *** lætabúntur in cubílibus **suis.**

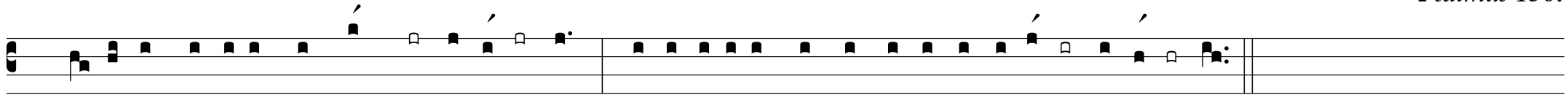
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: ***** et gládii ancípites in **mánibus eórum:**

Ad faciéndam vindíctam in **natió nibus: *** increpatiónes in **pópulis.**

Ad alligándos reges eórum **in compédibus: *** et nóbiles eórum in **mánicis férreis.**

Ut fácient in eis iudícium **conscríptum: *** glória hæc est ómnibus **sanctis eius.**

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanc- - tis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú- - tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǎcula sæculórum. Amen.

L Oquebántur * vá- riis linguis Apósto- li magná-li- a De-i, alle-lú-ia, al-le- lú-ia, alle- lú-ia.

Capitulum.

Ac. 2, 1-2

C Um comple-réntur di-es Pente-cóstes, e-rant omnes discípu-li pá-ri-ter in e-ódem loco † et factus est repén-te de

cæ-lo sonus, tamquam adveni-éntis spí-ri-tus veheméntis, * et replé-vit to-tam domum ubi e-rant sedéntes. R. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Sap. 1, 7

S Pí-ri-tus Dómi-ni replé-vit orbem terrá-rum, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia. Spí-ri-tus. V. Et hoc quod cónti-net ómni-a,

sci-énti-am habet vo-cis. * Alle-lú-ia. V. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Spí-ri-tus.

Hymnus.

I

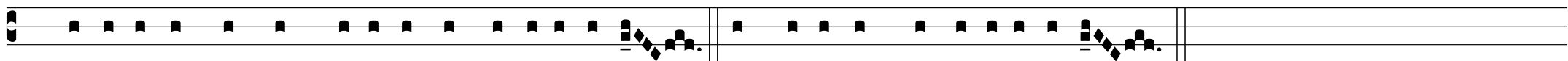
B

E-á-ta no-bis gáudi-a Anni re-dúx-it órbi-ta, Cum Spí-ri-tus Pa-rácli-tus Effúlsit in discí-pu-los. Ignis vibránte lúmi-
ne Línguæ fi-gú-ram dé-tu-lit, Verbis ut essent próflu-i, Et ca-ri-tá- te férvi-di. Línguis loquúntur ómni-um, Turbæ pa-vent
Gentí-li-um: Musto madé-re dépu-tant Quos Spí-ri-tus replé-ve-rat. Patrá-ta sunt hæc mýsti-ce, Paschæ pe-rácto témpo-re,
Sacro di-é-rum núme-ro, Quo lege fit remis-si-o. Te nunc, De-us pi- íssime, Vultu pre-cámur cérnu-o, Illápsa no-bis
cæ-li-tus Largí-re do- na Spí-ri-tus. Dudum sacrá-ta pécto-ra Tu-a replésti grá-ti-a: Dímítte nostra crímina, Et da qui-é- ta
témpo-ra. Gló-ri- a Pat-ri Dómi-no, Na-tóque, qui a mórtu-is Surréx-it, ac Pa-rácli-to, In sæcu-ló- rum sæcu-la. A-men.

Versus.

Ac. 2, 4

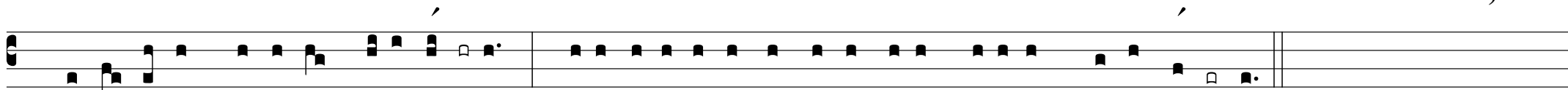
℣. Replé-ti sunt omnes Spí-ri-tu Sancto, alle-lú-ia. ℞. Et cœpé-runt loqui, alle-lú-ia.

VIII G

E

Lc. 1, 68-79

Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem *ple-bis* su- - æ.

Et eréxit cornu *salútis* nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est *per os sanctórum*, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium *qui odérunt* nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum *pátribus* nostris: * et memorári testaménti *sui sancti*.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham *patrem* nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum *liberáti*, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia *coram ipso*, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi *vocáberis*: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre *vias* eius:

Ad dandam sciéntiam *salútis plebi* eius, * in remissiónem peccatórum *eórum*:

Per víscera misericórdiæ *Dei nostri*: * in quibus visitávit nos, *óriens ex alto*:

Illumináre his qui in ténebris et in *umbra mortis* sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in *viam pacis*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

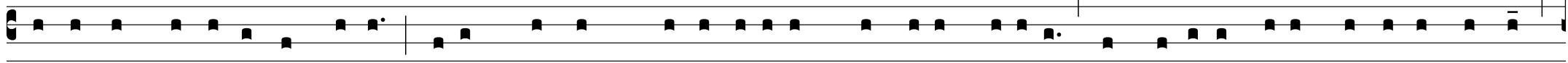
Sicut erat in princípio, *et nunc et semper*, * et in sáculosæculórum. Amen. *A.*

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniae.

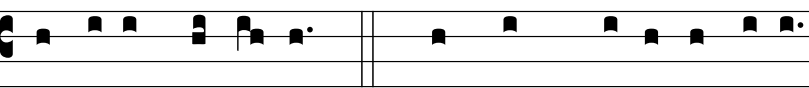
K
Y-ri-e e-lé-i-son. **℟.** Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

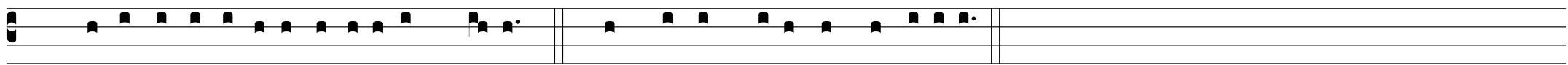
P
Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódie: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **℟.** Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D
Ominus vo-bíscum. **℟.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

℣. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. **℟.** Et clamor me-us ad te véni-at.

Oratio.

O

-rémus. Mentēs nostras, quæsumus, Dómi-ne, Pa-rácli-tus, qui a te pro-cé-dit, illúmi-net: * et indúcat in

omnem, sic-ut tu-us promí-sit Fí-li-us, ve-ri-tá-tem. Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um:

qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te e-iúsdem Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

℣. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

VII

B

Ene-di-cá-mus Dó-mi-no. R. De-o grá-ti-as.

In Vesperis.

DE-us, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. *R.* Dómi-ne, ad adiuvándum me festí-na. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǽcu-la sǽcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Ac. 2, 1; H270

III a²
DUM comple-réntur * di-es Pente-cóstes, e-rant omnes pá-ri-ter di-céntes, al-le-lú-ia. *Psalmus 109.*

Di-xit Dóminus Dómino me- - o: * Sede a dex- - tris me- - is:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum genui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natióibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén-te in via bíbet: * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. *A.*

Psalmus 2.

Sap. 1, 7; H270

VIII G

S

Pí-ri- tus Dómi-ni * replé-vit orbem terrá-rum, al- le-lú-ia.

Psalmus 110.

Confi-tébor ti-bi Dómi-ne in to-to corde **me-** - o: * in consí-li-o iustó-rum, et congre-*ga-ti-ó-* - ne.

Magna ópera **Dómini**: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Confessio et magnificèntia opus eius: * et iustítia eius manet in *sæculum* *sæculi*.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor **Dóminus**: * escam dedit timénti**bus** se.

Memor erit in sǎculum testaménti **sui**: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo **suo**:

Ut det illis hæreditatem **géntium**: * ópera mánuum eius véritas *et iudícium*.

Fidélia ómnia mandata eius: † confirmata in sæculum **sæculi**: * facta in veritate et æquitate.

Redemptiónem misit pópulo suo: ✱ mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius: * iníitium sapiéntiæ *timor* **Dómini.**

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in *sæculum* *sæculi*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc et **semper**, * et in *sæcula sæculórum*. Amen. *A.*

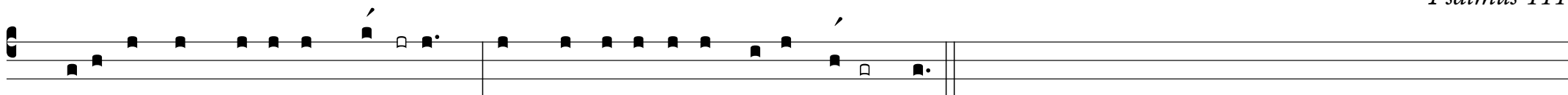
VIII G

R

Eplé- ti sunt omnes * Spí-ri-tu Sancto, et coépé-runt loqui, alle-lú-ia.

Psalmus 111.

Be-á-tus vir qui timet Dóminum: * in mandá-tis e-ius vo-let ni- - mis.

Potens in terra erit semen eius: * generatio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in *sæculum* *sæculi*.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non *commovébitur*.

In memória æténa erit iustus: * ab auditióne mala *non timébit*.

Parátum cor eius speráre in Dómino † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in *sæculum* *sæculi*: * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum *períbit*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et *semper*, * et in *sæcula* *sæculórum*. Amen. *A.*

L

Oquebántur * vá- riis linguis Apósto- li magná-li- a De-i, alle-lú-ia, al-le- lú-ia, alle- lú-ia.

Psalmus 112.

Laudá-te **pú**-e-ri **Dó**minum: * laudá-te **no**- - **men** **Dó**mi-ni.

Sit nomen Dómini **benedíctum**, * ex hoc nunc, et **usque in sǽculum**.

A solis ortu usque **ad** occásum, * laudábile **nomen Dómini.**

Excelsus super omnes **gentes** **Dóminus**, * et super cælos **glória** eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in **altis hábitat**, * et **humília réspicit** in **cælo et in terra**?

Súscitans a **terra ínopem**, * et de stércore érigens **páuperem**:

Ut cóllocet eum **cum** princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiorum lætāntem.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in principio, et **nunc** et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

A.

Capitulum.

Ac. 2, 1-2

C Um comple-réntur di-es Pente-cóstes, e-rant omnes discípu-li pá-ri-ter in e-ódem loco † et factus est repén-te de

cæ-lo sonus, tamquam adveni-éntis spí-ri-tus veheméntis, * et replé-vit to-tam domum ubi e-rant sedéntes. **R.** De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Cf. Io. 14, 26

S Pí-ri-tus Pa-rácli-tus, * Alle-lú-ia, Alle-lu-ia, Spí-ri-tus. **V.** Do-cé-bit vos ómni-a. * Alle-lú-ia. **V.** Gló-ri-a Patri, et

Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Spí-ri-tus.

VIII

V

Eni Cre-á-tor Spí-ri-tus, Mentēs tu-ó-rum ví-si-ta: Imple su-pérna grá-ti-a Quæ tu cre-ásti pécto-ra.

Qui dí-ce-ris Pa-rá-cli-tus, Donum De-i al-tís-simi, Fons vi-vus, ignis cá-ri-tas, Et spi-ri-tá-lis úncti-o.

Tu septi-fórmis mú-ne-re, Dextræ De-i tu dí-gi-tus, Tu ri-te promíssum Patris, Sermó-ne di-tans gúttu-ra.

Accénde lumen sénsi-bus, Infúnde amó-rem córdi-bus, Infirma nostri córpo-ris Virtú-te firmans pérpe-ti.

Hostem re-pél-las lóngi-us, Pa-cémque do-nes pró-ti-nus Ductó-re sic te præ-vi-o, Vi-témus omne nó-xi-um.

Per te sci-á-mus da Patrem, Noscá-mus atque Fí-li-um, Te utri-úsque Spí-ri-tum Credá-mus omni témpo-re.

Gló-ri-a Pa-tri Dómi-no, Na-tóque, qui a mórtu-is Surré-xit, ac Pa-rácli-to, In sæ-cu-ló-rum sæcu-la. A-men.

Versus.

Cf. Ac. 2, 4

℣. Loquebántur vá-ri-is linguis Apósto-li, alle-lú-ia. ℞. Magná-li-a De-i, alle-lú-ia.

I f

E

-go sum panis vi-vus * qui de cæ-lo descendi. Si quis manducá-ve-rit ex hoc pane, vi-vet in æ-térnum;

et pa- nis quem ego da-bo, ca-ro me-a est pro mundi vi-ta, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia,

Lc. 1, 46-55

Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o, sa-lu-tá-ri me- - o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Glória Patri et Filio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

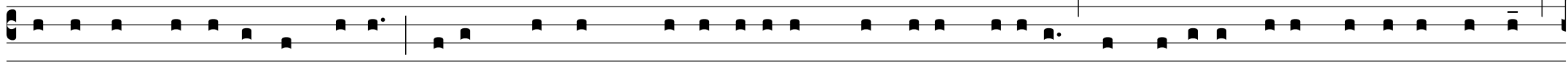
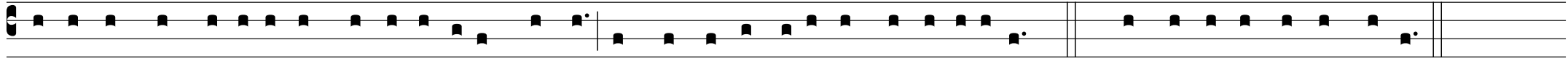
A.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

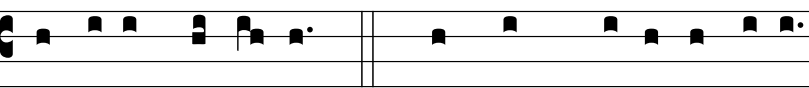
Supplicatio Litaniae.

K
Y-ri-e e-lé-i-son. **℟.** Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

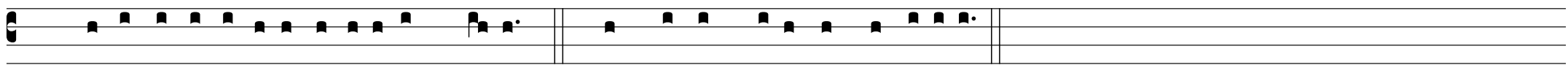
Oratio Dominica.

P
Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódie: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **℟.** Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D
Ominus vo-bíscum. **℟.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

℣. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. **℟.** Et clamor me-us ad te véni-at.

Oratio.

O

-rémus. Mentēs nostras, quæsumus, Dómi-ne, Pa-rácli-tus, qui a te pro-cé-dit, illúmi-net: * et indúcat in

omnem, sic-ut tu-us promí-sit Fí-li-us, ve-ri-tá-tem. Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um:

qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te e-iúsdem Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

℣. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

VII

B

Ene-di-cá-mus Dó-mi-no. R. De-o grá-ti-as.